

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 10

DESEMBER 1978

28. årgang

JULENATT

(Fritt omsett frå tysk)

*Stille natt,
heilage natt.
Myrkret har vår jord forlatt.
Stjerna skin over barnet i stall.
Englar syng no i tusentall.
Møya Maria så mødd
verda sin Frelsar har fødd.*

*Stille kveld,
heilage kveld,
himmelfred på jorda fell.
Gutar glade med engelens or'
hastar dit dei ser barnet bor.
Møya Maria så mødd
verda sin Frelsar har fødd.*

*Stille natt,
heilage natt,
myrkret vik for morgon att.
Frelsesbodskap frå Betlehem går.
Jubeltonar i tusen år.
Møya Maria så mødd
verda sin Frelsar har fødd.*

K. R.

Ventetid

Vi er nu kommet inn i advent. Vi venter at jula skal komme om ikke så lenge, og vi gler oss til jul. Men hvad er egentlig grunnen til vår glede? Hvad betyr jula for oss personlig? Er det julens glade budskap om fred og frelse for fortapte syndere som er grunn til vår juleglede eller er det julens **mange** gaver, **mye** god mat, og selskaper m.v. som fyller sinn og tanker. Jeg er redd det siste er blitt en hovedsak for de fleste av oss. **Frelseren** er kommet i bakgrunnen, dessverre. Frelseren har måttet vike plassen for velstandens gud. Men Jesus Kristus har sagt han skal komme igjen, enda engang. Venter vi ham da som frelser eller som dommer? Det står at

ADVENT

hvert kne skal bøye sig for ham da, og hver tunge bekjenne at han er Herre. Da spørs det om vi har den rette forventning, om vi gler oss til å møte vår frelser eller om vi tenker med gru på oppgjørets dag. Ingen av oss vet om ventetia blir kort eller lang, men ennå er nådens tid, ennå er Gud å finne. Grip de flyktende minutter.

ags.

Biskop Alex Johnson:

Livet har mening

En følelsbølge av meningsløshet har i etterkrigstiden reist seg i Vestens åndsliv, og alle som har øyne må se hvordan den idag skyller inn mot våre kyster.

Det blir stadig diskutert hva årsaken er til det hele. Påfallende er i hvert fall at følelsen av at livet er absurd og meningsløst nettopp er kommet på et

trinn i kulturutviklingen da vi tvert om burde vært vel tilfreds. Vi er jo nådd fram til et stadium av velstand, opplysning og frihet som tidligere generasjoner knapt har kunnet forestille seg.

Kanskje ligger årsaken nettopp her, mener mange. Den rent primitive livsvilje, som fikk tid-

Framh. s. 15

SLEKTERS GANG

Døpte

Orkdal.

12.11. Rune Hovde
Linda Torgersen
Berit Svanem
Wenche Hoff

Orkanger

5.11. Anders Auset
19.11. Håvard Paulsen
26.11. Kjell Vidar Hansen
26.11. Jarle Selvåg
26.11. Øystein Slettahjell

Orkland

5.11. Anne Silset Ingvill Solem
19.11. Lene Togstad

Vigde

Orkdal.

18.11. Bjørn Øyvind Solstad og
Ingunn Melgård
25.11. Knut Guldberg og
Ingrid Johanne Mellem

Orkanger

18.11. Svend Georg Breunig og
Irene Andersen

Døde

Orkdal.

9.11. Helga Mo f. 1897
20.11. Ingebrigt P. Bakk f. 1897
24.11. Johannes Rognar Eldevik f. 1906

Orkanger

19.10. Erika Johanna Nørve f. 1910
23.10. Sigvard Gangåsæther f. 1897
31.10. Gina Karoline Jacobsen f. 1893

8.11. Marta Hoff f. 1908
17.11. Ole O. Mathisen f. 1904

Orkland.

17.11. Bernt Øyum f. 1898
29.11. Olav Haugen f. 1919

Slektstavla

Mange mennesker har som hobby å sysle med slekta si — finna slektskap attover i tida og også sidelengs — slik at ein veit kven ein er søskens barn — tremenning og sovore med. Dei rett så flinke sett opp ei tavle over slekta si, så har dei sammanhengen ståande der.

Også Jesus hadde ei slik slektstavle. Dengongen kunne alle slekta si utanåt — så det var ikkje vanskeleg for t.d. Matteus å skriva ned Jesu slektstavle når han skulle skriva saga om Meistere. Men lat oss sjå litt på næraste slekta hans.

Farfaren heitte Jakob. Han var «kongsætling» av Davids hus og ætt. Morfarens namn var Eli og mormora heitte Anna. Jesus hadde fire brør: Jakob, Judas, Josef og Simon og han hadde tre eller fleire systre utan at vi veit namnet på dei. Så var dei da minst 10 personar ved matbordet i heimen hans. Lukas som skreiv juleevangeliet har treft Jakob — den eldste bror av Jesus. Apostlenes gjerninger 21.18 fortel oss om det. Kanskje har han da også treft mora Maria. I allfall må vi tru at det var under dette møtet at han fekk høyra om alt som hadde gått føre seg i Jesu barndom.

Maria hadde ei søser som heit Salome. Mannen hennar heitte Sebedeus. Dei hadde minst to søner. Vi veit namnet på Jakob og Johannes som var læresveinar. Dei var altså søskens barn med Jesus og har sikkert kjent han sers godt. Jakob var den første læresvein som leid martyrdøden. (Ap. gj. 12). Johannes skreiv eit evangelium — ei åpenberringsbok og tre brev som står i vår Bibel.

Det var Johannes som sto ved Jesu kors og fekk høyra orda: «Son sjå mor di». Jesus bad meg desse orda Johannes om å ta seg av tante si og vi veit at han gjorde det.

Ved korset sto også Maria — Klopas hustru. Denne Klopas

(eller Kleopas) var bror til Josef. Han var altså rekna som farbror til Jesus. I Luk. 24, 13 ff. og Joh. 19, 25 får vi høyra at Klopas var ein av Emmanusvandrane. Klopas og Maria hadde tre søner: Simon, Jakob og Josef. Den katolske overlevering fortel at den andre Emmanusvandrere var Klopas eldste son — altså Simon. Same overlevering fortel også at Simon vart forstandar for den kristne menighet i Jerusalem i året 66 og at han var menighetsforstander heilt til han vart martyrt under keiser Trajan.

Lat oss tilslutt ta med at ifølge ei anna katolsk overlevering var Maria søskens barn med Elisabeth. Er dette rett så var Jesus også tremenning med Johannes døypar.

K. R.

Kjolen

finner De hos

Dagny Korsli A.s

BARDSHAUG

Tlf. 80 395

Orkdal Sparebank

Orkanger . . . kl. 08.00 - 15.00

Torsdager . . . kl. 08.00 - 18.00
(Tlf. 80 450)Fannrem . . . kl. 08.00 - 14.30
(Tlf. 82 191)Selbekken . . . kl. 09.00 - 14.30
(Tlf. 115)Lørdager er alle kontorer
stengt.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld

7330 Svorkmo

Utgitt av sokneråda i Orkdal

Redaksjonsnemnd:

Gunerius Kjoren Jorhild Ljøkjel

Agnes Singstad

Redaktør: Kaare Rogstad

Kasserar:

Einar Garberg, 7320 Fannrem.

Postgironummer 3 26 87 29.

Takk for gaver og kontingent.

Ekspedisjon:

Sigmund Gjelsvik, 7300 Orkanger.

Svorkmo Prenteverk A/S, Svorkmo
7330 Svorkmo.Simeon og Anna
Fanuelsdotter

Luk. 2, 33-40

Soga om desse to gamle er mellom dei fagraste tekstane eg veit i nytestamentet. Det andar ro og fred over desse gamle. Sjelens ro og sinnets harmoni lyser liksom ut av dei. Ikkje så mykje er fortald om dei. Likevel er konturane deira teikna så klårt at vi tykkjer vi kjenner dei rett så godt. For meg har det alltid vorte slik, når eg har handsama denne teksten at det er biletet av mine eigne besteforeldre som står for meg.

Både Anna og Simon har mange år attom seg — dagar av begge slag — sikkert eit liv mellom sorg og sol. Andleta er fulle av røynsle og — — av kjærleik. No helgar dei sine gamle dagar med å venta på Herren i Hans hus. Og ventinga vert ikkje gjort til skamme. Dei får den utvalgte oppgåva å vera «faddrar» til Guds eigen son.

Og så går tankane mine til alle gamle besteforeldre og ikkje besteforeldre som helgar dei siste åra sine med å venta på Her-

Bønnens løfter

Vi kjenner vel alle ordene i Mt. 7, 7: «Be så skal dere få, let så skal dere finne, bank på så skal det lukkes opp for dere».

Disse ord i vårt nytestamente har sikkert vært til stor trøst for oss i mange vanskelige situasjoner, og til dels stunder i livet da det gjaldt liv eller død.

Dette ordet fører meg tilbake til et barndomsminne fra mitt eget barndomshjem. Det er mor med barneflokkene hjemme og far langt der ute på det stormfulle hav. Far var fisker og mor og vi barna stelte hjemme på den vesle gården. Når uværet raste som verst der ute og mor vart engstelig for far og mannskap, da bad hun sammen med barneflokkene for dem der ute at de måtte komme trygt i havn.

Denne sikre tro på Gud satte seg fast hos oss barna, og den fikk vi med oss fra barndomshjemmet da vi reiste ut og skulle prøve livsreisen alene. Så har vi disse trøsterike løfter at den som ber skal få, den som leter skal finne og for dem som banker på skal det lukkes opp.

No er far og mor borte, men minnet lever.

*A kor vel eg minnes mor,
Ho meg lærde livsens ord,
bad meg leva som ein Josef for
min Gud!
Mose gror på hennar grav.
Men den bibel ho meg gav
Er ei lykt for meg,
når lyset mitt går ut.*

O. Ø.

80 år i bygdas tjeneste

Moderne butikk - Godt vareutvalg.

Bensin- og servicestasjon.

Velkommen inn.

Svorkmo
Handelsamlag

Svorkmo Prenteverk A/S

Vend Dykk til oss når det gjeld trykking av blad, tidskrifter, forretningstrykk m.m.

Telf. og post: 7330 Svorkmo.

JULEEVANGELIET

Johan Falkberget

Første halvdel av kap. 2 i Lukas evangelium er det skjønneste en dødelig menneskehånd har skrevet. Det er bemerkelsesverdig at legen Lukas fra Antiochia — som hørte til de såkalte «hedningskristne» - legger en så sterk vekt på de sosiale omstendigheter hvorunder Jesus fra Nasaret ble født. Evangelisten ser i det et alt bestemmende utgangspunkt og grunnlag for Jesu jordiske og himmelske storhet. Han kom til verden blant den klasse mennesker som måtte ta til takke med å søke herberge i en stall. Maria og Josef synes ikke å ha reagert mot det. De var nok ikke bedre vandt. Her i stallen ble bostavelig talt «Guds rike» grunnlagt — det innen i eder. I «den hellige natt» — for å bruke et allegorisk begrep — skrev en engel med «en hurtigskrivners griffel» på stallveggen retningslinjene for nasareerens Mesiasgjerning. Den fikk et helt annet utslag enn «Guds utvalgte» ventet ut fra det profeten Esaias hadde forutsagt. Han så også i ånden at «den salvede» ville oppstå blant undertrykte, de økonomiske dårligste stillede — dagleiere, fiskere, trelle og folk i fangenskap, de ringeste i jødesamfunnet.

«Han skjøt opp som en kvist for hans åsyn og som et rotskudd av tørr jord, han hadde ingen skikkelse og ingen herlighet, og vi så ham, men han hadde ikke et utseende så vi kunne ha lyst til ham.»

De rike og mektige, rådsherrerne og de romerske statholdere så ikke slik ut. Jesus tegner tydelig et bilde av de «purpurkleddede» i «den rike mann og Lasarus», der den fattige sidestilles med hundene under de rikes bord. Det er ingen tvil om at denne liknelse er skåret ubarmhjertig ut av hans egen samtid. Han var alltid virkelighetsnær og hensynsløst realistisk. Opprøreren!

Lukas — som hadde fått en grundig opplæring i tidens høytstående og hedenske filosofi — må, lik Saulus, ha møtt lyset fra Damaskus, d.v.s. fra «Kristus!» og blitt gjennomstrålet av det. Annen forklaring på hans våg-somme omvendelse er ikke tenkelig.

Han, som Paulus (navnet betyr «den ringe») visste hva han gikk til.

Da han satte seg og skrev ned Jesu biografien til Teofilus, var han «greet av Kristus».

Det fremgår tydelig at den samme Teofilus var en tungt beveget skeptiker — men likevel en mann underveis til Kristus.

La oss nå høre verdens mest vidunderlige legende:

«Og det skjedde i de dager at det utgikk et bud fra keiser Augustus at all verden skulle innskrives i manntall. Det var den første innskriving, i den tiden Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle gikk for å la seg innskrive, hver til sin by. Men også Josef dro opp fra Galilea, fra byen Nasaret, til Judea, til Davids stad, som heter Betlehem, fordi han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som var fruktsommelig. Men det skjedde mens de var der, da kom tiden da hun skulle føde. Og hun fødte sin sønn, den førstefødte og svæpte ham og la ham i en krybbe, fordi det ikke var rom for dem i herberget. Og det var noen hyrder der på stedet, som var ute på marken og holdt nattevakt over sin hjord. Og se, en Herrens engel, sto for dem, og Herrens herlighet lyste om dem, og de ble meget forferdet.

Og engelen sa til dem: Forferdes ikke! For se, jeg forkynner eder en stor glede som skal vederfares alt folket! Eder er i dag en frelser født, som er Kristus, Herren, i Davids stad. Og dette skal I ha til tegn: I skal finne et barn svæpt, liggende i en krybbe. Og straks var det hos engelen en himmelsk hærskare, som lovet Gud og sa: Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker hans velbehag!»

Lukas ord har stjernenes klarhet — og likevel så enkle at de går som lysstråler inn i barnesinnet. Et budskap, ennå «skjult for de vise og forstandige og åpenbart for de umyndige». Jeg skal avstå fra å prøve å løfte beretningen om Jesu fødsel opp til en enda høyere sfære — det gis ingen sådan. Millioner hedninger er blitt kristne ved å høre om Jesu fødsel. Det likner miraklet — det er bare ikke noe mirakel, snaut nok et hverdagslig under, men naturlig og endeframt som et kildepring i fjellveggen.

I legenden om Jesu fødsel finnes ikke et ord vi kan skifte ut med et bedre, det vil bli «over evne». Kunstnerne — geniene — har i to tusen år prøvd å tolke legendens storhet og vil gjøre det så lenge verden består.

Hvordan ville jordens siviliserte nasjoner ta det om høytideligholdelsen av julen med lov ble forbudt, under trusel om straff og tortur? Vi kan ikke svare for de mange, vi vet bare at da kom martyrtiden tilbake i all sin redsel. Neros uhyggelige bilde — og rimeligvis et verre enn det — ville stige opp i horisonten.

Jeg vil ikke påstå å ha sett ateister gå rundt juletreet og synge «Her kommer dine arme små» — men det er neppe noen fare å innestå med sitt blod for at det er skjedd. Brorparten av gudsfornektelsen i verden er av teoretisk art — det vi forstår med teorien — huset som er bygget på sandgrunn.

Her er ikke forum for «pro et contra».

Juleevangeliet forkynner fred menneskene i mellom — «fred på jorden». Det er langt fler enn vi våger å tro — og mange vi minst tror — som julekvelden synger med Brorson:

«Her står vi nu i flokk og rad om deg, vårt skjønneste hjerteblad akk, hjelp at vi og alle må i himlen for din trone stå!»

Har du hugsa å invitere ungdommen din med til Guds hus? Ofte? Ofte nok?

Ja, for du hugsar vel at det står: «Tenk på Skaperen din i dine ungdoms dagar, før dei onde dagar kjem, og dei år inntreir om dei du skal segja: dei hugsar meg ikkje. (preikaren 12. 1) og Korleis skal den unge halda sin sti rein? Ved å halda seg til ditt ord.» (Salme 119, 9)

Da Einar, 10 år, var bessfar

Siste studieåret mitt hadde eg min daglege gang på eit sjukehus i Oslo. Eg gjekk omkring og tala med sjuke, helst slike som hadde heimane sine langveges ifrå, og slik hadde lite vitjing. Så var det ein dag like innunder jula eg treffe oversyster i korridoren. Ho ba meg gå inn på gutestua og freiste få ein gut i tale. Han var ni-ti år og nett komen til sjukehuset på føremiddagen. Systre og lækjarar hadde freista å få han til å tale, men heile dagen hadde han tidd blikkande stille. Ikkje eitt ord fekk dei av han, alt dei spurde og lokka. Han berre låg med hovudet mot veggen og såg sorgsam ut. Ja, eg gjekk inn og ga meg til å skjente og more meg med dei gutane eg kjende så vel ifrå før. Litt om senn våga eg meg bort til senga åt den nye guten og. «Goddag, deg har eg ikkje set før. Kva heiter du?» Han svara ikkje eitt ord. Alt eg streva, så svara han ikkje. Ein kunne mest tru han var stum. Til slutt laut eg gje meg og skulle til å gå att. Da eg kjem bort til døra, ropar han plutselig: «Er du ifrå heme, du?» og dimed tok han til å gråte. Eg laut venda i døra og gjekk glad bortåt senga hans.

«Ja eg er ifrå heme, Einar, er du derifrå også?» Så syntet det seg at Einar var frå nabobygda mi. Han hadde høyrt at eg var ifrå traktene hans, da eg tala med dei andre gutane, slik var det han ropa etter meg då eg skulle til å gå.

Eg spurde han kvifor han ikkje ville tala med systrene og fekk høyre denne soga:

«Eg orkar ikkje, for det er jul snart, og her på sjukehuset vert det inga jul.» — «Jau då» freista eg, «du kan skyne det vert jul her». — «Nei, det er ingen bessfar her, og då vert det inga jul. Heime brukar far og mor å pyn-te juletreet i stasstua, og vi ungane sit ute i kjøkkenet på golvet ikring han bessfar. Bessfar fortel oss om Jesusbarnet heilt til juletreet er ferdigpynta. Her på sjukehuset er det ingen bessfar, så det vert nok inga jul.» Eg sat og tenkte litt, så spurte eg Einar: «Trur du eg kan vera i staden hans bessfar?» Einar såg vantru ut. «Kan du om Jesusbarnet då?» «Eg trur nå det», sa eg. «Du kan no freiste», meinte han. Lenge sat eg hjå Einar, og vi varfine vener då eg gjekk ifrå gutestua. Ute i korri-

doren treffe eg ei spent oversyster som straks lova å hjelpe meg med planane hans Einar.

Snart kom den store dagen. Systrene hadde eit fint juletre og mykje julestas ståande ferdig. Gutane på stua var festkleddede og høgtidsame. Mange av dei var så friske at dei fekk vera oppe. Inne på romet hadde systrene sett ein låg liten skammel. Den skulle bessfar — eg — sitte på. Så sette vi igang. To systre stengte døra og sa at vi slett ikkje måtte opne, for no skulle dei pynte juletreet ute på gangen. Eg sette meg i bessfarstolen, og gutane kransa seg ikring på golvet. Eg freista fortelje einfelt og enkelt om Jesus som kom til verda julekvelden. Men ikkje kom eg langt før Einar sa: «Du kain itj, du. Han bessfar fortalt itj slik». «Korleis gjorde han då?» sa eg hjelpelaus.

Så gjekk det ikkje likare til enn at Einar, 10 år gammal, sat i stolen og skulle vera bessfar, medan eg satt på golvet i lag med gutane. No syntet det seg kva Einar var misnøgd med. Juleevangeliet skulle forteljast ordrett. Han, tiårsguten, kunne det, og trygt, konsist og med freistnad på gamalmannstone kom det: «Det skjedde i de dagar at det utgikk et bud fra kei-

Framh. s. 10

Juletradisjonane våre

Av dei kristne høgtider er jula den yngste. Medan dei kristne tok til å feira påske med ein gong etter at Jesus forlot dei, skulle det gå tre-fire hundreår før kyrkjelydane i Vest-kyrkja tok til å feira Jesu fødsel. I Øst-kyrkja skulle det gå enda eit hundreår. Det var ingen som hadde sikker dato for Jesu fødsel — men den tidlege tradisjon hadde sagt at det var midtvinters ikring solsnu. I Rom var den 25. desember Den Uovervinnelege Sols dag — Dies Invicti Solis. Da Rom vart ein kristen by var det naturleg at den gamle heidne festen vart avløyst av festen for Jesu fødsel på same dato. Det same skjedde da kristentrua kom til vårt land. Det vart slut på dei gamle blot på solsnudagen og istadenfor fekk ein den kristne julefesten.

I dei første hundreåra var det nok helst i kyrkjehusa festen vart feira. I heimane ansa ein vel festen mest på det at ein ikkje kunne arbeida — men fekk høve til å kvila seg høgtidsdagane igjennom. Men snart skulle julefesten her som i alle andre land bli den store folkefesten som sameinar både det religiøse og det folkelege. Den vart heimen sin store fest for alle aldrar.

Den eldste skikk vi har i jula er nok å tenda lys. Når Marie Wexelsens i sin vakre julesalme syng:

*Da tender moder alle lys —
så ingen krok er mørk.
Hun sier stjernen lyste så —
i hele verdens ørk.*

Så syng ho med i ein eldgammel tradisjon. Jødane hadde i sin festsyklus noko dei kalla «lysfesten» — eigentleg heitte den «Tempelinnvigsla sin fest». Den fall også saman med vintersolsnu. Jesus har nok som ungdom og vaksen mange gonger vore med på å tende den sjuarma lysestake i heimen eller i templet og kjent festgleda. Men nett den-

ne festen var også ei påminning om «Det sanne lys» som eingong skulle opplyse kvart menneske, altså om Jesus sjølv. Vokslusa var oldtidas finaste form for å lysa opp heimane. Men dei var svært dyre og vart sett på som luksus. Lys vart nytta som æresteikn på bordet framfor fyrstar og stormenn — i prosjonar framfor mennesker av høg byrd. Alt ifrå det vart skikk å feira jul — finn vi og skikken — å tenda eit lys for Jesusbarnet på altaret. Først på 1200-talet vart «det lov» å tenda 2 lys. Og ikkje lenge etter høyrer vi om paver som tillet 7 lys og da er det nok den jødiske sjuarma lysestake som ligg for tanken. Etterkvart som lys vart billigare å laga, vandra lysa frå kyrkjealtara til borda i heimane. Slik vart jula også ein heimsens ytre lysfest. Gjennom det 17de og 18de hundreåret kom den trua opp iallefall i vårt land at i jula skulle alle opphaldsrom ha eit lys som ikkje måtte brenna ned før eit nytt var tendt heile julenatta igjennom. I vårt elektriske sam-

funn er det vel blitt slik at alle heimar har flust med lys både i jula og elles. Det blir mindre skilnad på «Ørk og helg» enn før. Men også vi synes det er fint med mykje lys i jula og opplyste juletre finn ein ikkje berre i heimane og kyrkjehusa — men også i tun og torg. Ein annan skikk som vel er like gamal som lystemminga — er å markera julefesten med halm i hus og fjøs. Jesus hadde berre eit usselt leie på halm. Dei kristne laut prøve det same gjennom høgtida. Så flytte dei ut av sengene sine og laga seg flatsenger på stue- og kjøkkengolv. Seinare vart denne skikken i vårt land knytt saman med overtru på Åsgardsreien. Dei trudde dei som var med i reien kunne låne senger og difor laut menneskja ut av sine. Langt att i tida har ein også laga «Kristkrybber» i heimane — der ymse husdyr og mennesker vart framstilt i halm. Dette ga i sin tur næring for den overtru at det ute i naturen var vonde vetter som i jula tok på seg bukke- og geiteskapnad og kom for å smaka på juleølet. Da var det best å traktera dei. Vi fekk seinare skikken med at ungdom kledde seg ut og for gardane imellom som julebukkar og julegeiter. Også husdyra laut vera med i halm-skikken. I jula skulle dei ha halm og konn i krybbene. Jamvel skogens dyr skulle det kastas ut halmballar til og fuglane måtte få sine konnbann opphengt. Mange av desse skikkane har halde seg heilt opp i vårt hundreår, men no er det nok ingen som dreg inn halm til seng i stuene sine. I knappaste laget at fuglane får sitt konnbann. Dei moderne driftsmiddel lagar ikkje slike lenger.

Matskikkane i jula kan også på somme kantar av landet ha lange tradisjonar, jamvel om dei kan skifte mykje fra landslut til landslut. Maten skulle opphavgleg vera tarveleg. Josef og Maria

hadde berre så lite av alt — og så av mat. Dei kristne laut difor dela kår med dei i jula. «Enkel graut og simpel fisk» skulle ein ete juleaftan. Når no risengrynsgraut og lutefisk i store deler av landet vårt har blitt den tradisjonelle julemat, så er nok det ein forfining av den opphavlege skikken med vassgraut av grovmjøle og salt tørkafisk lagt på brødleiver. Mange tar vel att for risengrynsgrauten og lutefisken når dei juledagen gjev seg sylte og ribbe i vold. Også ølet må nemnast. Juleølet er nok i vårt land eldre enn kristendommen — så våre moderne bryggeri står i ein eldgammel tradisjon med sine julebrygg. Våre heidne forfedre var nok ikkje nett nokre fråholdsmenn og skåltaler og ølskryt har det nok vore mange av rundt horg og i hov. Det vart drukke for djervskap, bragder og heltegjerningar. Stormenn og kongar fekk sin ølros. Når så kristentrua gjorde sitt inntog i landet vårt vart øltalane flytt til Maria - Josef og barnet.

Dei tre vise menn hadde med seg gåver til Maria og barnet: Gull, røkelse og myrra. Dette vart i millomaldere årsak til at dei kristne skulle gje kvarandre gåver. Det vil seje ikkje alle skulle gje alle gåver, men i heimane laut ein ordna seg slik at alle i heimen i allefall fekk eit nytt plagg til jul. I mellomjula kunne også ungdommen gje kvarandre «jultrå» — det var små pyntesaker som særleg ungjentene laga av farga ullgarn, grønt, blått, raudt og gult skulle det helst vera. Gilde var dei gutar som fekk ein slik «Jultrå». Det kunne vera starten på ein kjærleik to unge imellom. Dei fleste eldre i vårt land vil nok hugsa denne skikken og vil også minnast at inflasjonen i julegåver enno ikkje hadde tatt til i deira ungdom. Da var menneskja glade over det vesle dei fekk. No dynges iallefall mange barn ned av gåver — så dei i knappaste laget veit kva dei har fått eller veit å verta glad i det og takka for det.

Eg har alt såvidt nemnd juletre. Å ha juletre i heim og kyrkjehus er ein relativt ny skikk i

Norge. I trøndske bygdslag kom skikken sist på 18hundretalet. Sør for Dovre kom skikken tjugetretti år tidlegare. Seinast kom skikken til dei nordlegaste landsluter. Til oss kom skikken frå Tyskland der adelen og dei rike kjøpmennene sist på 16hundretalet tok til å sette bartrær inn i stuene sine i jula og henge opp epler - rosiner og fikner i greinene. Mange har meint at juletreet er i slekt med maistonga og fruktbarhetstreet som dei heidne germanane dansa ikring. Helst er det nok ikkje det. Skikken startar for seint i tida til det. Vi har oppteikningar frå 15hundretalet i Tyskland der det er fortald at folk i jula pynta husa sine med kristtorn, granbar og laurbærgreiner. Derifrå til å ta inn eit heilt litetre — er ikkje spranget så stort. Det første juletre som vi veit om står omtala i ei oppteikning frå Strassburg i 1605.

Så var det julenissen. Den er ein bytting i norsk juletradisjon. Vel trudde fedrane våre at det fannst underjordingar — tusser (tufter) på alle gardar. Desse tusser vart også kalla nisser og stelte helst i stall og fjøs. Tidast var dei godlynte, men dei likte ikkje å bli sett. Dei bann tussefletter på hestane og stal høy til kyrne — men aldri nokon gong høyrer vi at dei bar gåver fram for menneskja. Det er heilt innlysande at husnissen — gard-

nissen ikkje er identisk med julenissen av idag. Så er det nok med julenissen som med juletreet at skikken er komen frå Tyskland. Der har ein i fleire hundreår i den katolske kyrkja feira den heilage Nikolaus — (St. Nikolaus) — dei fattiges helgen. Han kom kvart år den 6te desember og ga snille barn og vaksne gåver. Kyrkja hadde sett dette i system — slik at alle trengande fekk det trong for julehøgtida utdelt denne dato. Skikken kom seinare til England (Father Christmas) og Amerika (Santa Claus). På begge desse stader flytte dei utdelinga til sjølve julehøgtida og utstyrte gåveformidlaren i raud kappe og med kvitt skjegg. Denne figur er det som så er komen til vårt land. Ei rundspørring som dr. phil. Lily Weiser Aall i si tid gjorde over det heile land — viser oss at julenissen ikkje er omtala her til lands før i 1910 og da veldig spreit. Seinare var det forretningsstanden som nytta seg av figuren i si reklame og vi får vel segja at julenissen i den form den kjennes idag er som ein gaukunge som har tatt plassen i mange heimar som Jesus Frelsaren skulle ha hatt. Heile figuren er unorsk og har ingenting med jula å gjera. Vi får sjå til å skyssa han over havet att.

K. R.

God Jul!

18 Vilhelm Johannes Koren

vart den attande soknepr. i Orkd. Han var fødd i Bremanger 26.10.1865. Foreldra var sokneprest Ulrik Fredrik Vilhelm Boyesen Koren og kone Bertha Elise f. Gerckens.

V. J. Koren vart student i 1882 og var eitpar år huslærer for å tena pengar til vidare studium. I 1889 tok han teol. embetseksamen, og praktisk-teol. eksamen tok han året etter. Eit års tid var han uordinert assistent hjå sokneprest Eckhoff i Drammen, men vart i 1891 ordnert for å vera personellkapellan hjå spr. Jacob Kielland i Hauge-sund. Etter 4 år der, kom han i 1895 til Lyngen som sokneprest. Der fekk han brystsjukdom og laut søke avskil for å reise til eit sanatorium. I 1904 kom han til Rendalen som sokneprest og var der også prost i Nord-Østerdal prosti. I 1914 fekk han utnemning til sokneprest i Orkdal. Her var han i 8 år og flytta i 1922 til Lier som sokneprest. I Lier var han også prest ved Lier sjukehus og de tre siste år han var prest 1933-1936 var han prost i Asker prosti. Pensjonist-åra budde familien på Bekkestua i Bærum. Der døyde han 23.4.48. Han er gravlagd på Haslum kyrkjegard.

Vilhelm Johannes Koren vart gift i 1893 med Ingegerd Beylegaard f. 7. 10. -68. Ho var dotter av sokneprestfolka i Vestby — Peter Samuel Beylegaard og kone Hilleborg f. Smith. De fekk 9 barn:

1. Hilleborg Beylegaard f. i Skåre ved Haugesund 1894. Ho var lærar ved Orkdal private middelskole (heldt til i prestegarden) i 2 år og deretter i 3-4 år lærar ved samme skole på Orkedals-øra. Ho fekk det skussmål at ho var «eit uforferda, kjekt og prektig menneske.»

2. Sigurd Koren f. i Lyngen 1896. Han vart gift med Karen Bakk frå Orkdal i 1921. Dei vart bondefolk. Forpakta ei tid prestegarden Grøtte. Sidan kjøpte dei gard i Malvik. Var så nokre år

på Sølberget og frå 1940 eigde dei gard i Skaun. Der døyde han i 1966. Karen døyde i 1968.

3. Bertha Angeline f. i Lyngen 1897. Ho utdanna seg til lærar og var den lengste tid tilsett ved Nordahl skole i Lier.

4. Ulrik Fredrik f. i Lyngen. Døyde same år.

5. Per Beylegaard f. i Lyngen 1901. Reiste til Canada men kom etter nokre år attende til Norge og var ei tid pleier ved Lier sjukehus. Seinare vart han tilset ved Folkeregistret i Lier kommune. Han vart i 1939 gift med Sigrild Nystøl frå Kviteseid i Telemark. Ho døyde i 1977.

6. Vilhelm Johannes f. i Soon 1903. Han utdanna seg som agronom og forpakta ei tid Frogner prestegard i Lier. Seinare kjøpte han seg gard i Såner-Vestby. I Såner var han i mange år klokkar. Han gifte seg 1940 med Inga Kristine Osvik frå Vestnes.

7. Audun f. i Rendalen 1908. Han er bryggeringeniør i Oslo. Han gifta seg i 1946 med Bergliot Isene frå Bærum.

8. Trygve f. i Rendalen 1910. Han tok meieristeksamen i 1934 og er styrar ved Pals margarin-fabrikker i Oslo. Han gifta seg i 1940 med Ester Buch frå Bergsfjord i Finnmark.

9. Einar f. i Rendalen 1913. Han vart kand.teol. i 1940 og ordnert på Helgøya 1944. Var menighetsarb. i Ø. Bærum 1942-44 — hjelpeprest i Hurum 1945 — hj.pr. i Høvik 1953 — res.kap. i Orkdal 1962 og spr. i Furnes 1972. Han gifta seg i 1946 med Synnøve Helgerud.

Sokneprest Vilhelm Johannes Koren fekk bygd ferdig det ut-hus spr. Johnson hadde planlagt. Koren strevde iherdig for å få delt Orkdal sogn i tre. Han meinte at folk ville ta større ansvar for sine kyrkjelydar og kyrkje-hus om einingane var mindre. Det var den påtenkte herreds-inndeling som ga han ideen. Frå

1924 vart hans ide realisert og dei tre herred og tilsvarande sokn var eit faktum. Sokna fekk namna: Orkdal — Orkanger (Øren) — og Orkland (Moe). Koren tålte det trøndske klima dårleg og det var årsak til at han søkte seg til Lier. Ved hans avreise sto dette å lese i «Sør-Trøndelag» for 28. 3. 22:

«Koren forlot i dag Orkdalen for å overta sitt kall i Lier ved Drammen. Sokneprest Koren har nedlagt et stort arbeid i menigheten og kirken. Han har aldri spart seg, sent og tidlig har han vært på ferde og venner har han vunnet overalt. På grunn av sine fine fremragende egenskaper som prest og som den sjeldne bramfrie og liketille menneske han er. Det er en folkekjer prest som forlater oss.»

K. R.

OPPFOTOGRAFERING AV GAMLE BILDER

Gjør familieveggen komplett. Vi hjelper Dem med dette.

Fotograf Kvarsnes

SE VAR MUSIKKAVD. FOR ORGLER - GITARER o.s.v.

Tlf. 80 356 Orkanger

Konstads Bokhandel

Orkanger.

Bøker - Papir
Skolemateriell

SØVASSKJØLEN FJELLKIRKE

postgiro 3675436 GJØLME.
EI KIRKESAK FOR ALLE I ORKDAL.

I prestekontorets arkiv på Fannrem

finn vi vedlagte brev og teikning av gamalkyrkja på Grøtte. Teikninga er datert 1834 og er trulegvis den eldste bevarte teikning vi har av kyrkja.

Til Ørkedal kirke, Ørkedal, Norge.

Min oldefader, generalleutenant i den danske hær, Johan Philip Thomas Ræder (1795-1869), født på gården Ness på Andalsnes, foretog i sommeren 1834 en rejse fra Christiania til Trondhjem. På rejsen førte han en noget uordentlig rejsedagbog på dansk, italiensk og tysk, som er vanskelig at dechiffre. Dagbogen er illustreret med skitser af især gårde og kirker. Skitserne udmærker sig ikke ved stor kunstnerisk kvalitet, men de forekommer mig at virke ret troværdige. Jeg mener derfor, at nulevende personer, der har tilknytning til de afbildede steder, vil have interesse af at have en reproduktion. Jeg beder Dem derfor modtage vedlagte.

Med venlig hilsen

C. F. Jacobsen
dr. phil.
Pilealle 55.4
København, F.

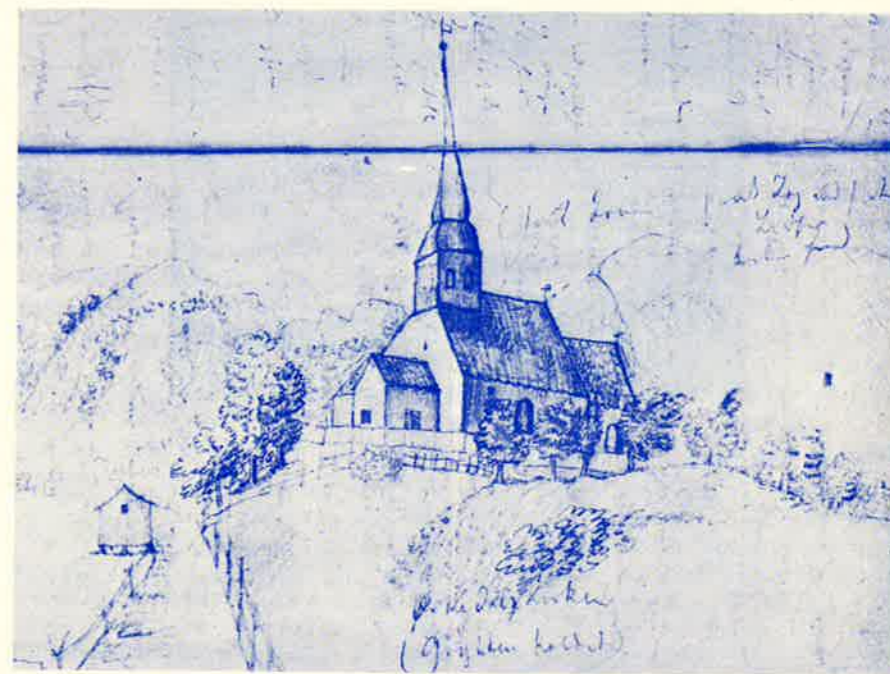
*

Emil M. Carlsen — som døyde ifjor har skreve dette om den gamle kyrkja på Grøtte.
(«Ukenytt»s julenr. 1964.)

Gammelkirken på Grøtte fikk mye motgang i sin 750-årige historie.

Den gamle stenkirke på Grøtte var den eldste kirke i Orkdølafylket — bygget før 1250. Den kvitkalkede kirka med det sylspisse tårnet var en pryd for dalen. Da kirka ble revet fant man under korset et lik, kledd i rød silke. Et stykke brodert tøy som lå under alterstenen var trolig et relikvie, men dette sammen med mye annet, ble ødelagt under rivingen.

Av det en vet hadde kirka på Grøtte den første tida ikke noe klokketårn, men et oppbygg for klokka sto ved siden av kirkebygget til omkring 1550. Det ble gjort en stor påkostnad da, og Knut Kirkebygger rev ned

Fra «Ukenytt»s julenr. 1964, sakser vi også

Bibel og lovbok fra Gisvold

Den gjengitte bibel er den eldste påviste bibel i Orkdal — «Prentede i Kiøbenhavn Aar 1607 med H.K.M. synderlig Privelegis».

Gisvoldbibelen er således laget i Christian IV's regjeringstid og nærmere 360 år gammel. Kongens bilde er gjengitt på bibelens første side sammen med ordene: REGNA — FIRMAT — PIETAS, som var hans valgspråk og utlagt betyr: *Fromhet styrker rikene*. Men på folkemunne ble de tre begynnelsesbokstaver, R.F.P. utlagt som: «Riket fattes penge».

Bibelen er den bok som er oversatt til de fleste språk—ca. 900 og utgitt i mange hundre millioner eksemplarer. Boktrykkerkunstens far, Johan Gutenberg, trykte den første bibel som det nå fins 30-40 eksemplarer av på forskjellige steder i verden. Den første bibel som var tilgjengelig for folk i Norge, var Christian III's bibel som ble trykket i Danmark år 1550. Først i 1819 kom en norsk bibel. Selv om Gisvoldbibelen er velbrukt, er den en godt bevart bok som for mange år siden ved et auksjonskjøp kom til Gisvold, hvor også dens framtidige plass helst bør være.

E. M. C.

Den andre boka på bildet er en utgave av Cristian V's Norske Lov, men da år og dag for utgivelsen mangler

(bladene borte) kan bokas alder vanskelig fastslås. Den er imidlertid trykt før 1750-åra da det i marginen på mange av bokas blad er nedskrevet og kommentert forskjellige domsslutninger før nevnte år.

Christian V. var den første arve- og enevoldsfyrste på Norge og Danmarks trone, men selv om han utførte forskjellige betydelige arbeider, regnes

han ikke for noen stor monark. Christian V's Norske Lov er bygget på Magnus Lagabøters gamle lovverk, i likhet med den norske lov Christian IV skrev.

Christian V's Norske Lov kom ut i 1687, og ble den gjeldende lov i Norge.

Emc.

Da Einar, 10 år var bessfar

Forts. fra s. 5

ser Augustus at all verden skulle innskrives i manntall».

Heile juleevangeliet kunne Einar utanåt. Då han enda med desse orda: «Ære være Gud i det høyeste, fred på jorden, i mennesker hans velbehag, amen», da kjende eg meg på heilag grunn. Gamleprosten heime kunne ikkje ha lest det vakrere. Systrene sto med døra på glytt og lydde storøyg. Oversyster sa åt meg seinare at det var den mektigaste preika ho nokongong hadde høyrd. Slik kjende vi det visst alle.

No er mange år gått. Einar er ein vaksen gut, og bessfar hans lever ikkje lenger. Men arven bessfar hadde gjeve Einar med på livsvegen vil leva slekta nedetter i alle år. — «E gjer vel i tusen ledd, mot dei som elsker meg og held buda mine.» —

Lukkeleg dei som har same barnetrua som Einar. Lukkeleg den som har eigd slik bestefar eller bestemor. — «Det de har gjort imot ein av desse mine minste, det har de gjort imot meg.»

K. R.

Arven hjemmefra

— Vi sitter i en krok på leseværelset tre sjøgutter og jeg og snakker sammen om litt av hvert. Båten deres var nettopp kommet til havn. De hadde hatt julen i sjøen. Jeg forteller hvordan vi hadde det på kjerka i julen, forteller Ranveig Evensen som har vært husmor i mange år i sjømannskirken i New York.

— Så forteller guttene fra jul ombord i sjøen. Det var ikke rare greiene, sier de. «Men vi gikk ned i lugaren vi tre og så sang vi alle julesangene som vi husket. Det lød kanskje ikke akkurat så vakkert, — vi var alle i stemmeskiftet. Siden leste vi juleevangeliet sammen, — ja, det var han som leste», sier den ene og peker på Knut. «Ja, du skjønner, jeg er vant til det hjemmefra jeg.» sa Knut stillferdig.

Slik hadde mor og far fått være med å skape jul for andre langt utenfor hjemmet.

Børre Olsen

siste års «ett-åring», flink klokkar på Orkanger og entusiastisk ungdomsarbeider studerer no teologi ved Menighetsfakultetet i Oslo. Han har sendt oss ein lang artikkel om ein sak som studentane ved M.F. har vedtatt ein resolusjon om. Diverre er hans artikkel for lang for oss til ei julenummer, men redaktøren vil gjerne omtale kva sak det dreier seg om.

Olsen nemner først at både det norske samfunn og kyrkjelege organisasjonar tidt og ofte taler om «Ny økonomisk verdsordning» og med det meiner at også den upriviligerte del av verda har rett til å sjølv å få utnytte sine naturrikdomar, — vidare at den privilegerte del av verda må hjelpe dei til rette. Så går Olsen over til å ta for seg ein konkret sak — der han

meiner at det norske samfunnet og også kristenfolket ikkje lar praksis følge på teori. I lang tid har Norske verksemder nytta Bauxitt frå Jamaica til aliminiumsproduksjon. Dei siste par åra har så dette landet auka prisane sine på Bauxitt i samsvar med vara sin reelle verdi. Så har da dei norske avtakarane (Ardal- og Sunndal verk og Norsk Hydro) starta sin eigen Bauxittproduksjon i Brasil og med den norske stats stilltiande godkjenning. Dei teologiske studentar reagerer på dette og peiker på at både styreform — arbeidarløn på eit lavmål — sosiale misforhold m.m. i Brasil gjer det mogeleg for dei norske bedrifter å utkonkurrere Jamaica. Her er det så dei teologiske studentar og Børre Olsen med rette spør:

«Dersom vi som kaller oss kristne virkelig har forstått at Kristus er i vår bror som lir nød, hvorfor protesterer vi ikke mot den urett som slik blir begått?»

Ja, det er sanneleg eit rimeleg spørsmål.

K. R.

Erik Leland A.s

Vel møtt i butikken
til god julehandel.

telefon 82280

Vi ønsker alle våre
forbindelser ei
riktig god jul!

Bøndernes Salgslag

Fannrem

Godt utvalg i
damekjoler.
Mye pent i side kjoler
for barn.

Julegavetips i massevis.

Harald Hukkelås

Orkanger

Orkla Betongstasjon

Grus og betong.

God jul og godt nyttår
ønskes alle våre kunder.

Orkdal Handelsgartneri

Fannrem

God jul
til alle klienter.

Olav F. Singstad

Gåver til bladet

7300 Orkanger:

Gerda Reitan 10. Johanne Gagnaas 20. Olaug Togstad 10. Olga Januschars 10. Mary Sneve 20. Elsa Rørmes 20. Gyda Mosvik 20. Anna Svee 20. Sigrd Mule 15. Bergliot og Reidar Omland 50. Gudrun Sødal 10. Ellen og Ove Antonsen 20. Sylvia og Håkon Bakk 20. Tone og Rolf Arnkværn 20. Margith Breauning 10. Ingrid Ustad 15. Jenny Green 20. Anne Elevsen 15. Borghild og Trygve Melby 25. Magnhild og Erling Hoff 25. K. og O. Våtland 20. Reidun og Toralf Skogås 20. Anna og Erling Bye 20. Kristian Mogseth 20. Anna Tretøy 20. Arne Grønset 20. Oddveig og Noralf Sødahl 25. Frida og Olav Rostad 40. K. Nærvik 10. Marie Kuraas Rønning 10. Lars Mjøen 50. J. og B. Elvbakken 25. Margit Fagerholt 20. Johanne Haugnes Ingdal 20. Kristen Solligård 20. P. Nordheim 20. Gunvor og Bjørn Solbu 20. Solveig og Odd Schjerve 20. Regine Sivertsen 20. Gudrun Kjøren 20. Klara og Arvid Kringstad 20. Sigr. og Andr. Rikstad 20. A. og P. Larsen 20. E. Jønsberg 20. Anders Forvemo 20. B. og J. Grønvoll 20. R. Solberg 20. Helene og Jon Asphjell 20. Ingeborg Rømme 20. John E. Holm 20. Jorunn og Per Hammer 20. Karen Bakken 20. O. Lorentzen 20. Magnhild Solbu 20. Marie og Erling Skjenald 20. Gudrun Fossum 20. Sigrd Trønsdal 20. Anne Nygaard 20. Peder Schei 20. Eilert Hagen 20. G. Lurns 20. K. og O. Grav-råk 50. I. Haugen 50. Nelli Sivertsen 50. G. Sødahl 10. Johanna Eggan 10. Ingrid Storseth 10. Judith Grande 10. K. Kvarnes 10. Lorentze Lillebakken 10. Anne Skjetne 10. Alison Evjen 10. Elfrida Singstad 25. Liv Krognnes 25. Johanne Wilmann 15. M. Kirkaune 15. Eldbjørg og Leif Lyngstad 30. Arnfinn Selnes 20. Petra og Arne Melby 20. B. og J. Snildal 20. Aslaug Solberg 20. I. og J. S. 20. I. og B. Snildal 20. Asbjørn Olsvik 20. Kjellrun Isdahl 20. E. og A. Mosbakk 20. Anne Hoel 20. Aasta og Eugen Skinstad 20. Aslaug og Arne Mælen 20. S. I. Hansen 20. A. Hansen 20. B. Asbjørnslett 20. El-lida Johansen 20. Wilma og Bjørn Emilsen 20. Peder Mæhlen 20. Marit og Arne J. Togstad 20. Ingrid Kristiansen 20. Johanne Røhme 20. Jan Mathisen 20. O. P. Blåsmo 20. Rolf Trønsdal 20. Ragna Sletvold 20. Lundqvist 20. Ragna og Jens Dahlø 25. Arnt F. Øien 25. Jenny og Paul Arlivoll 25. Odin Sta-

veli 25. Ingebjørg og Henry Olsen 25. Anna og Agnar Nærvik 25. B. og M. Lund 25. Kolbjørn Haugen 25. Jenny Berg 25. Ellen Kvernmo 30. Solveig og Oddvar Gjerstad 30. Gjertrud Vullum 30. Harald Klukstad 30. Bolette Jenssen 10. S. Sæther 10. Martha Olsen 10. A. Landrø 10.. Gudrun og Ingv. Gang-ås 50. Ragnar Strand 15. J. og K. Richter 40. Randi Fossum 15. T. og O. Blåsmo 25. N. Rønning 40. Astrid Haugen 20. Nanna og Ole Solem 20. Astrid Røhmesmo 20. E. Larsen 10. Jenny Sletvold 20. Frank Karlsen 20. Olga og Ivar Forve 30. Anne Øyen 15. Hjørdis Dahl 10. A. Jenssen 20. Solveig og John Grønvold 20. Ivar Rønning 20. M. og N. Eide 20. Olga Jenssen 20. Inga Krokstad 15. Ingvald Lien 10. G. T. S. 50. Martin Monsen 20. Anna Gaupties 15. Astrid Steen 20. Anthon Kristiansen 20. I. og P. Asphjell 30. Marie Gisvoldløkk 20. Svein Storm 30. Olga Løkken 30. K. og J. Rikstad 20. Johan og Steinar Nervik 50. Dordi Skjenald 20. Liv og Albert Mjøen 25. Arne Koksæter 30. Oline og Sverre Solligård 25. Anne Marta Vinterdal 100. O. H. Angell Nordeng 100. A. og K. By 25. Svanhild og Ingvald Røhmesmo 20. Anne Espås 10. Sigrd Syversen 10. Anna Sæther 15. H. Snildal 10. Olav Bjørnli 20. A. Metliås 20. Aase Hoff 20. Olga Vuttudal 20. Ingeborg Asphaug 15. Johanne og J. Waagbø 20. Sigurd Røhmesmo 20. Ragna Sletvold 20. Olga Leinan 10. Asbjørg og Syver Svare 25. Dagny og Olaf Rian 20. E. Lillebakken 20. Astrid Ustad 20. Hjørdis Fiskum 10. L. Kirk-aune 50. Helga Helland 30. Anna og Ole Kjøren 25. Berit Lykken 20. Sigrd Wiggen 20. Ragna Slupphaug 20. Ingebrigt Ekli 20. Lars Svinøy 10. Paul Evjen 25. Reidar Wehn 30. Agnes Syversen 10.

7310 Gjølme:

Johan Sognli 50. Hansine Tiseth 50. Andreas Meland 50. Jenny og Jens Reitan 20. Edv. Almi 20. Nils Hansen 20. Serine og Erling Svee 20. Martin Bjørndal 20. Ivar Furuhaug 20. Oline Selbekk 25. Einar Eide 20. Marta Andøl 20. Sivert Ustad 50. Edel og Ingebrigt Kvernmo 20. Hildur og Bjørn Hansen 20. Egil og Berit Johansen 25. Iver Vattengård 30. Kjell Sognli 10. Anna Skjenald 10. Marit Kvakland 25. Asbjørn Rian 20. T. Sletvold 20. Hanna Volden 20. A. R. S. 30. Ingeborg Bakk 40. Emil og Inga Kjønl 20. F. og K. Snøsen 20. Dortea Andersen 20.

John Dørdal 20. Anna Bye 20. Asbj. Hansen 20. Ingolf Bye 20. Marie og Odd Knutsen 25. Borghild Larsen 25. Berit Ofstad 30. Lauritz Aasen 30. Kristen Hukkelås 15. Frank Brønstad 25. Adolf Værnes 20. Martin Meland 20. Karen Svorkmo 20. Helga Sognli 20. Ingeborg og Einar Ustad 20. Sofie Bonvik 10. Gunnar Hukkelås 20. Gunnor Sletvold 10. Jenny Pettersen 10. N.N. 100.

7320 Fannrem:

Else og Kåre Vik 50. Boye Svorkmo 25. Oddvar Haldogard 25. Birger Ustad 30. Bjørnhil og Leif Sveeggen 50. Maren og Lars Gangås 30. Asbjørn Troøyen 25. Karen og Lars Gjønnes 30. Einar Gravdal 30. Bj. Sandstad 25. Erling Løseth 50. Osvald Karlén 20. Bjarne Snildal 20. Albert Blåsmo 20. Johannes Eldevik 20. Ann Mari og Ole By 20. Marit og Johan Solbu 20. Maren Bratlie 20. Per Ødynn 20. John Sundli 20. Lars F. Skorlid 20. Sv. J. Thomassen 20. Jostein Berg 20. Eva og Johannes Kjøni 20. L. E. Eriksen 20. Andr. Koksæther 20. Steinar Gjønnes 20. E. og O. Andås 20. A. Meås 20. R. Halgunset 25. Kristoffer Prestmo 20. Oskar Hallem 50. Aagot Akseth 15. Hildur Haltli 20. Leif M. Dørdal 20. Marie og Arnt Gjønnes 30. Bernh. Vinterdal 30. J. O. Haugen 25. Einar Bjørndal 25. Alfred Lomundal 20. Lars Haugen 30. Martin Ebbesen 20. E. Solhus 50. Marit og Johan Hukkelås 30. Sigrid Rønning 25. Gurine Bakken 20. Gunnor Garberg 20. Johan Krokstad 20. Lars Søvasli 10. Karen Aunemo 20. Gunnor og Nils Moen 25. Erling Ustad 25. T. og I. Belsvik 25. Mathilde Grut 20. Eli og Ola Staveli 20. Kitty Grønland 10. Signe Blåsmo 10. Aa. E. 10. Borghild og Harald Kvåle 25. M. og J. Advending 25. Gislaug Wormdal 25. Mildrid og Reidar Nesheim 30. Dagf. Dahlø 20. Marie K. Gjønnes 30. Odd Fossum 30. Astrid og Einar Garberg 25. Karin Kvande 25. Ingebr. Boksbu 20. Eli Ekli 20. Ivar Hollum 30. Jens Aas 20. Ragnhild Hammer 15. Ida Snøsen 20. Gudrun og Alf Lysevold 15. Anne og Sigurd Eldevik 50. Anna Noremsaune 20. Ole Tronvold 10. Jørgen Overvik 20. Kjellrun og Albert Solbu 20. Bendt Sæterbakk 30. Marta Alexandersen 20. Sigrid og Olga Strandly 20. Sigurd og Gerd Strømsvåg 20. Anne og Arnstein Haltli 10. Kari og Ole Snildal 20. Hanna Jamtgård 10. Signe Lid 10. Marit Eide 25. Sivert Metlid 25. Eli K. Mehli 25. R. og H. Bakken 25. Sivert og Sigrid Mælen 20. Oddmund

Fossum 30. Marit Reitan 20. Lina Svorkdal 50. Bergljot Kvåle 10. Ingrid Rindal 20. Mikal Kvaale 20. Gunnor Solem 20. Fredrik Togstad 50. M. og A. Ustad 20. G. og J. Solem 100. A. O. Aunemo 25. Arne Fagerli 30. S. Jarstein 25. Egil Aamot 25. Odd Tronvold 20. M. og O. Kvaale 20. Astrid Konstad 20. Ola Hagestrø 20. Sigfrid og Jørgen Digerås 20. Gunnar Pettersen 20. M. og P. B. Wikan 20. Marit Lium 20. Astrid Gjøås 20. Jon A. Sørli 20. Ruth Selbekk 20. Magda og Sivert Tufliat 20. Ingeborg Fagerholt 20. Odd Larsen 20. Marit Bjerkaker 20. E. Bredland 20. Berit Langmo 20. Erik Lefstad 20. V. og Odd Kårmo 20. Borghild og Martin Morken 20. Reidar Buan 20. Johanna Fandrem 20. Martha Garberg 20. Marie Larsen 20. Gunda Solem 20. Oline Hokollegg 20. Leif Løftamo 20. Astrid Øyum 20. Signe Ofstad 20. Maja og Iver Lefstad 20. Jostein Sæterbakk 20. Marit og Erik Storbekken 20. Marie Sommervold 20. Andrea Øiamo 20. Ø. og M. Karlén 50. Fredmund og Jon Skauge 50. Torger Sandvik 25. Olava Aunemo 25. Randi og Einar Ekli 100. Emma Østhus 15. Edvard Forvemo 15. Eli Fandrem 30. Sigrid og Peter Ljøkjel 20. Kjartan Hofstad 20. Jarle B. Sommervold 20. Trygve Sundli 20. M. Sognli 20. Edrikke Skjetne 20. Bernt Sundli 20. Jakob Samskott 20. Ingeborg Øren 20. Arne Fossbakk 20. Inga og Ole Almlie 20. Karen Anna Sørli 20. John O. Forvemo 20. Jostein Vuttudal 20. Gunnar Gisvold 20. Anne Grete og Lars Bjørn Gangås 20. Inga Bjørnbeth 20. Johan Meås 20. Torkel Hallien 20. Ellen og Olaf Bakk 20. Nelly og Ola Morken 20. John Kusether 20. Johanna Snildal 20. Karen Graven 20. Marie Wuttudal 20. Paul Sæterbakk 20. Mary Heggset 20. Ingeborg og Reidar Sundli 20. Berit Tufliat 20. H. Langås 25. M. og P. Kjølstad 25. Inger og Kåre Gjønnes 25. Helga Oddli 25. Eldbjørg og Lars Sølberg 30. Berit Lium 30. Oline Oter-

Når det gjelder
KLÆR
til hele familien

MOTESENTRET

Arne K. Mo $\frac{A}{S}$

Fannrem

vik 30. K. og E. Andersen 30. Olav Lefstad 30. Johanna og Lars Meås 30. Lina og Einar Fannrem 10. Beret Grøseth 10. O. Gammelløkk 10. Randi Bjørnbeth 10. Anne E. Solem 10. Jostein Slupphaug 10. Erling Solem 50. Birger Kvåle 50. Bent Bentsen 50. T. Rønning 50. A. og T. Dalen 50. Hj. Eldevik 50. Karen Anne Nordberg 50. Karen Solem 50. Åse og Kåre Frøngstad 50. Nora og John Sundli 30. Aslaug Brattbost 50. Else og John Forvemo 10. Ida og Johan Kvakland 30. Anna Sognli 20. Marit Vevik 20. Ola Samskott 20. Pensjonist 15. Lava Mogset 15. Sig. Ødynn 20. Klara Aune 10. Aud Oddli 10. Lars Eggan 20. Martha Rekstad 20. Erling Aarvik 30. Petter Rædergård 20. J. M. Haugen 20. Johanna Øyum 20. Asta Fossum 20. Tora Hagen 20. J. Vuttudal 20. Berit og Hans Aunemo 20. Johan Fagerholt 20. Maren og Lars Garberg 25. Karin og Reidulf Lie 20. M. og Ellen Aasbø 25. Ingeborg Grø 30. Jorunn og Johan Haugen 20. Mildri og Stein Woldmo 30. Lars Skarholt 20. Arne Asbøll 40. Karen Skogen 20. Sverre Nyhus 20. Carold Rygh 30. Sivert S. Gjønnes 20. Borgny og Lars Garberg 20. Klara Eilertsen 20. O. og O. Vuttudal 40. S. Kristoffersen 50. Marie og Lars Digerås 30. Johanne Sommervold 10. Sigrun Eldevik 20. Olav Slupphaug 25. Erik Sølberg 20. Sigrid og Knut By 25. Anbjørg Mellingsæter 15. Johanna Berdal 10. Rolf Kjølstad 20. Helga Ljøkjel 20. Odny og Per Asbøll 30. Inga og Lars Togstad 20. Ingeborg og Ole Fossbakk 50. Anna Thoresen 20. Oline Rønning 20. Ashild og F. Fagerli 20. Martin Hansen 20. Peder og Inga Løseth 20. Odd P. Reiten 20. Magne Metliås 20. Arne Ekli 20. Olav Erling Solem 40. Arne Kjøren 10. Marlaug og Olav Sjømæling 25. Olaug og Ole E. Gjønnes 50. Johanna og John Almlie 20. Mary og Magne Kvåle 20. Hedvig Øverby 20. Anna Jakobsen 20. Helmer Sletvold 20. A. og A. Bakk 20. Tove K. og Edv. Sommervold 10. Ragna Onsen 30. O. Lindsetmo 25. Klara og H. P. Melbye 25. Olaug og Kåre Melbye 50. Johan Gjønnes 150. Idunn og Einar Leland 25. Lillian og Alf Mellingsæter 20.

7323 Asbjørnslettet:

Sverre Asbjørnslett 20. Anne Ødegård 30. Arne Stokkan 30. Bent Gjønnes 30.

7330 Svorkmo:

Magnhild Bjørnbeth 20. Ida og Ola Skjølberg 20. Ingeborg Anna Aarli 25.

7334 Hoston:

Marit og John Lium 30. Sverre Meås 25. Kari og Magne Staveli 30. Knut Berge 30. J. E. Vangen 30. Anna Hoston 20. Jens Nervik 20. Hilda Solem 20. Asbjørg og Ingebrigt Hoston 20. Erik Gimse 20. Erling Hoston 30. Anne Lium 20. B. og K. Nilsen 20. Marit Hoston 20. Ivar Hoston 20. Eline Hoston 20. Elmer Graff 20. Tore Halgunset 25. Sigbjørn Brattli 20. Inga og Henrik Hoston 30. Målfrid og Henrik Hoston 30. Arne Belsvik 15.

7374 Geitastrand:

Johs. Skjenald 50. L. og J. Hammerfeld 20. Anna og Jens Kjøren 50. Gudrun og Johs. Halsen 20. Gunerius Kjøren 50. Kristine og Ola Kjøren 20. Paul Aasen 25. Annie Johansen 25. Inga og Marentius Bjørnbet 20. Birger Berntsen 10. Ellen A. Kvernmo 20. John Aasen 20. Edv. Aursø 20. Johan Sletvold 20. Anna Aasheim 10. Karen H. Sletvold 30. Anders Ofstad 30. Sivert Sletvold 20. Svein O. Sletvold 20. Anne Sletvold 20. E. Nygård 20. Frøydis Kjøren 25. Hanna og Lars Sletvold 30. Emma og Kr. Sletvold 30. Ellen Sletvold 10. Jorunn Solstad 10. A. og T. Elverum 15. Helga og Ole Sletvold 20. Einar Klomstein 20. Signe og Odd Leif Bjørnbeth 30. Rigmor Grønningen 20. Petter Sletvold 25. Arnt Kjøren 20. I. og A. Sletvold 20. J. og S. Sletvold 20. Arvid Husdal 30. Enok Husdal 20. Berit og Jakob Sletvold 20. Karin og Tor Isdal 20. Sigrid Halsen 40. Sivert Sommervold 20. Randi Langvik 50.

Utenbygds:

Aureosen 20. G. og J. Bjørnås, Storås 20. Hønnåshagen, Tiurv. 5 E, Løvenstad 20. Karen Kvernmo, Buvika 20. Aslaug Hansen, Tors vei 10, Råde 20. I. Harrang, Hyttefossen, Klæbu 20.

7333 Vormstad:

Magna Rein 20. Kjellfrid og Otto Larsson 20. Ingrid og Jarle Brattli 20. R. og S. Ljøkelsøy 20. Randi Moe 20. Ingeborg og Jostein Brattli 20. Ingolf Mosbakk 10. Erna Opøyen 20. Anny Bonde 50.

Peggy Nytrø, Selbu 20. Arnt Sundli, Eidsvoll Verk 20. Per Bakk, Boks 151, Sola 50. Marta Wuttudal, Kyrksæterøra 50. Liv Ellen Kirkaune, Eidsfjord 25. D. Kongsgaard, O. T. Bjanen v. 1, Gjøttum 30. Ingar Akerøy, Grong 20. Ingeborg Sundli, Meldal Sykehjem, Meldal 20. Karen Jorid Opsal, Bakkevn. 11, Levanger 20. Gudrun Gåre, Stordalsv. 10, Bodø 30. Turid Woldheim, Brattåsen 44, Halden 20. Karen Frøseth-aune, Støren 20. Reidun og Johan Arnt Størdal, Krokstadøra 20. Anna Uvaas, Eggkleiva 20. Anne Gruthaug, Meldal 20. Karen Gjønnes, Jerpstad 20. Gjert-rud Gangås, Melhus 20. Svein Opøien, Stange 20. Mildrid Overvik Moe, Kyrksæterøra 20. Fredrikke Togstad, Meldal 20. Ingrid Husby Todal, Banatynes-vei 46 B, Mo 20. Ludvig Hassel, Fjellveien 2 B, Sandefjord 25. S. og K. By, Skrukkedøvd. 27, Porsgrunn 25. Anne Ofstad, Meldal 25. Annbjørg S. Andersen, Minnehallvn. 2 A, Stavern 30. Jør-leiv Kvakland, Verdalen 50. Astrid Hau-gen, Steinkjer 20. Aase Solem, Bambergveien, Levanger 25. Ola Monset, Grøthaug, Raufoss 25. Peder Grenset, Jerpstad 50. Anna Nilsen, S. Husbyttun 12 F, Saupstad 20. H. Strømmevold, Svenskeveien, Røros 25. Ann Mari Tiller, Tillerbruv., Heimdal 20. Anna J. Viggen, Viggja 10. Oddbjørg Horstad, Naustdal 30. Marta Andreassen Ness, Rognan 20. Åse og Helge Dahl, Kr. prins Olavsv. 21, Gjøvik 25. Lars Arne Fandrem, Hanevoldv. 30, Asker 20. Gunnar Almlie, Rindalskogen 25. Olaug Gjelsvik Kolder, Hunstaden 109 B, Hunstad 20. Odd Buan, Klæbu 25. Torvald Hauge, Hellesylt 30. Marit Torneby, Averstadmoen, Kløfta 20. Marta Melby, Skjåk 50. Stokkan, Orelia 23, Son 20. Solveig og Ivar Svorkmo, Løkken Verk 25. Johanne Nyland, Nipe-dalen 111, Ytre Laksevåg 30. Anne Hovseth, Storås 20. Solveig Aune Bjer-keset, Batnfjorsøra 20. N.N. Skogn 20. Bjørg Kristiansen, Øvreveien 10, Langhus 20. Astri og Knut Sellie, Børsa 20. Gyda og Norolf Hestnes, Trompetvn. 9, Vikhamar 25. Astrid Muhle, Buvika 10.

Gåver til bladet i oktober i alt kr. 21051,80. Hjarteleg takk!

15. des. Gospelkveld i Moe kyrkje

Dette vert ein stor kveld. Trondheim Tensing kjem. Dei er eit kor på 40-50 medlemmar med frisk stil. Samleis får vi besøk av Olav Wikse fra Trondheim med eit svært avansert lysbildeopplegg. Buss vert sett opp frå Orkanger slik at alle i dalen kan koma seg hit. Alle konfirmantar og speidarar saman med foreldre er spesielt innbudt. Tida er kl. 20.00.

28. des. Speidarjuletefest på Misjonshuset

Vi har den årlege speidarjuletefest 4. juledag kl. 19.00.

Fredag 5. jan. Moe kyrkje kl. 19

Orkanger juniorkorps og Orkanger bladakor held sin tradisjonelle julekonsert. Kalls.kap. Sletthjell held andakt.

7. jan. Kyrkjedag for eldre

Denne søndag vil vi hjelpe alle eldre å komme seg til kyrkje. Vi har gudsteneste til vanleg tid, men etterpå vert det kyrkjekaffe på Misjonshuset. Her vert det også julepregang. Kyrkjebussen går den dagen. Syns du det er vanskeleg å følgje busen, så be einkvan køyre deg. Og har du ingen å spørre, så ring Rannveig Tronvoll 84123, og ho vil ordne med bilskysst til deg.

10. jan. Bibeltime på Misjonshuset.

På vennemøta vert det lagt opp bibeltimar over Fader Vår. Vi hadde første bibeltime før jul. Denne dagen kjem prost Rogstad og tek for seg 2. og 3. bønn. Vi samlast kl. 20.00.

ORKDAL MINNEFOND

De får blankettar hos:

Gunnar Melås, Kåre Gjønnes, Johan Fagerholt, Ane Øyasæter, Harald Metliås, Einar Bjørndal, H. Sivertsen, Borg-hild Asphjell, Dagny Korsli, Harald Hukkelås, Bankane. Alf-hild Engen.

ORKLAND MINNEFOND

Blankettar hos:

Klara Aamot, 7330 Svorkmo.

ORKANGER MINNEFOND

Blankettar hos: Harald Hukkelås Bankane.

GETASTRAND MINNEFOND

Blankettar hos:
Gunerius Kjøren

EN NY IDE

I oktobernumret skrev vi om ein ny ide som Anne Andøl hadde fått i «statene» og som hun entusiastisk vil prøve å lansere også i vårt prestegjeld. Ideen gjekk ut på å nytte oppatt pent brukt tøy til lappetepper som «Kirkens nødhjelp» hadde bruk for i sitt beredskapslager. No er «teppefabrikkasjonen» kome i full sving. Dei første 10 lappetepper er ferdige og Anne Andøl har fått med seg gode hjelparar. På eit «startmøte» hjå Anne Andøl den 8de november var desse: Anne Andøl, Oline Stubban, Nora Fagerholt, Oline Røhmesmo, Nanna Solem, Berntine Bach, Grete Fagerholdt, Anne Eldevik, Borghild Christensen, Jorunn Rogstad, Johanna Us-tad.

Ivrige supportere og tilskuere var Sigurd Eldevik og Kaare Rogstad. Vi vil understreke at det ikkje er meininga å laga nokon form for forening. Det er helst ei oppmoding til små og store veninnetag om å gå saman om å nytte ressurser til beste for mennesker i naud. Arbeidet passer ovelag godt for menneker med misjonssinn — men som dårleg har høve til eller tid til å vera med i nokor misjonsforening. Anne Andøl er villig til å stå til teneste med råd og hjelp.

Anne Andøl vil elles få takka alle som har vist interesse no i startfasen ved å gje tøy og andre materialer.

K. R.

Livet har mening - -

Framh. frå s. 1

ligere generasjoner til å overleve, er ikke lenger nødvendig. Fordi man har nok å leve av, har man intet å leve for, uten for seg selv, og det er ikke lenger nok.

Andre peker på inntrykket fra den siste krigs redsler og den truende fare for en ny krig, og hevder at dette skaper den moderne apati.

Dostojevskij er kanskje den som har sett dypest i problemet. Allerede for over 100 år siden forutså han at mennesket ville reagere negativt på den tekniske utvikling, og «av den utaknemlighet, av ren og skjær gemenskap utklekke en eller annen usammfunnsmessig ondskap eller idioti», bare fordi man ikke holder ut å bli behandlet som «en klavertangent», slik et teknifisert samfunn uvegerlig vil gjøre. (Se boken Kjellermennesket, Land og Kirke 1955, s. 60.)

Sikkert er i hvert fall, — det moderne menneske har et påtrengende behov for å finne en tro på livets mening. Ellers holder man ikke livet ut. Som Åse Kleveland sang i en Grand Prix som konklusjon på den unges pikes samtale med den gamle mann:

Hva har jeg å vente på?

Min plass der i stolen?

Et samfunn som ikke kan set-

te opp annet livsmål for ungdommen enn alderspensjon og en plass på gamlehjemmet kan ikke overleve. Aller minst i en tid der over halvparten av verdens nasjoner strutter av overskudd og har en lykkelig følelse av at nå er livet endelig begynt for dem.

Den kristne kirke og den kristne skole vet at livet har mening, og det er en mektig oppgave idag å si det slik at det blir forstått.

Selve det grunnleggende sier Julen oss: Gud tror på mennesket, ellers ville Han aldri selv blitt menneske. Vi må ikke glemme at før Jesus begynte sin gjerning, før hans første preken og før hans første helbredelse, var han menneske i 30 lange år. Bortsett fra fortellingen om Jesus som barn i templet, vet vi intet om disse årene. Når Bibelen tier om dette, er det sikkert ikke forat vi skal spekulere på hvad Jesus bestilte i denne tiden, men forat vi skal meditere over det faktum at det i Guds øyne åpenbart er nok ganske enkelt å være menneske. Det er ikke nødvendig å finne på noe for å gi livet mening. Livet har mening i seg selv.

Hvilken?

Etter Bibelen åpenbart en dobbelt mening vi skal utrette noe på jorden, og: vi skal oppdras for himmelen.

Jesus var snekker, og vi kan

stole på at det ikke var slark i skuffene som gikk ut fra verkstedet i Nasaret.

Også vårt arbeide har sin mening i seg selv. Vi er Guds medarbeidere og er kalt til å oppfylle jorden og underlegge oss den, 1. Mosebok, 1, 28. Meningen er at jordens krefter skal utnyttes slik at den kan bli et godt hjem for hele meneskeheten.

Livets mening for vår generasjon er derfor åpenbar ut fra Bibelen. I steden for å synke ned i velstandens livslede, er tidens kall dette ene: å gi den fargete verden del i den samme frihet, opplysning og velstand som vi er nådd fram til. Endelig begynner menneskeheten å bli voksen: vi kan slippe å tenke på oss selv lenger. Endelig kan vi leve livet slik det skal leves: for andre.

Ikke alle skal bli misjonærer eller ta arbeide i utviklingslandene. Men ingen kan være sant menneske i den kommende tid, uten helt fra begynnelsen av å leve i et globalt ansvar. Bare ved å ta ansvaret opp, blir man et fritt menneske og ingen klavertangent.

At fremtiden kan medføre uhyre vanskeligheter og trusel om en verdensomfattende katastrofe, svarer til den annen side av Bibelens syn på livets mening: Det skal være vanskelig, Gud har fra første stund av satt menneskeheten på prøve. Og meningen er, med kirkebønnens ord, å oppdra oss gjennom kors og trengsel for Guds rike.

Med oppgavene foran oss og himmelen over oss blir livet verd å leve. Mens den som bare tenker på selv å få det godt, nødvendigvis vil falle i meningsløshetens sump.

Å trekke vår ungdom opp av den, og gi dem et fast mål å leve for er kirkens og skolens felles oppgave idag.

Julen skal inspirere oss til å løse den. Jesus levet livet for andre, og fordi han lærte lydighet av det han led, er han idag som den første av en ny menneskehet gått inn til den glede som venter.

Orkel

— et kvalitetsprodukt

Maskiner og redskaper for landbruket

JOH. GJØNNES

MEK. VERKSTED - JERNINDUSTRI

7320 Fannrem - Tlf. 82 375

Orkanger

Menighetens juletefest arrangeres i Orkanger bedehus 2. januar kl. 19. — Taler spr. Magne Bergslid — sang og musikk.

Jesus og julenissen

— Er det noen snille barn her? Julenissen møter forventningsfulle øyne og ser hoder som nikker. Store og små, snille og slemme — alle er plutselig «snille barn», for det må man jo være for å få del i gaveherligheten i den store sekken.

Julenissen kommer til snille barn.

Jesus kommer. Til hvem?

Da Gud besluttet å sende Jesus til jorden, spurte han ikke om menneskene var snille og fortjente det, — men han så at de var fortapte og trengte det.

Derfor spør ikke Jesus på samme måte som julenissen når han kommer.

Jesus spør bare: — Er det noen barn her? Snille eller slemme — uansett alder — er det noen som vil være som barn og ta i mot meg?

Hele sitt liv på jorden spurte Jesus etter dem som trengte ham. Han helbredet og hjalp, han oppreiste og tilgav. Nå skal vi feire julen 1978 til minne om ham. Han blir ikke født om igjen i stallen, men han kommer i sitt ord og i sin kirke — til de trengende — også i år.

Han kommer til ufullkomne som trenger tilgivelse, til redde som søker fred, til famlende med lys og sannhet. Han spør ikke om du er snill nok, men om du har plass nok!

Jesus og julenissen er forskjellige, men poenget var ikke å fordømme julenissen, men å si noe vesentlig om Jesus.

For han kommer! Nær i sitt ord. Nær i sin kirke. Med overflod av glede og gaver. Han spør ikke bare etter snille barn. Han spør etter deg.

Tove Rustan

Velkommen til kyrkja

17.12 3. s. i adv.

Orkdal kl. 11. Høgmesse v. kalls.kap. Sletthjell. Offer til barnevernsakademiet.

Moe kl. 11. Høgmesse v. res.kap. Aasen. Offer til IKO.

Geitastrand kl. 11. Høgmesse v. prost Rogstad. Offer til menighetsarb. Buss fra Husdalen.

Orkanger kl. 17. Lysmesse v. kalls.kap. Sletthjell. Offer til ungdomsarb.

24.12 Julaftan

Orkdal sjukehus kl. 14. Juleandakt v. prost Rogstad.

Orkdal sjuke- og aldersheim kl. 14. Juleandakt v. res.kap. Aasen.

Orkanger aldersheim kl. 14. Juleandakt v. kalls.kap. Sletthjell.

Orkdal k. kl. 16. Barnegudst. v. prost Rogstad.

Orkanger k. kl. 16. Barnegudst. v. kalls.kap. Sletthjell.

Moe k. kl. 16. Barnegudst. v. res.kap. Aasen.

25.12 Juledag

Orkdal k. kl. 11. Høgtidsgudst. v. res.kap. Aasen. Offer til NMS.

Orkanger k. kl. 11. Høgtidsgudst. v. prost Rogstad. Offer til NMS.

Moe k. kl. 11. Høgtidsgudst. v. kalls.kap. Sletthjell. Offer til NMS.

Geitastrand k. kl. 14. Høgtidsgudst. v. res.kap. Aasen. Offer til NMS. Buss frå Råbygda.

31.12 Nyttårsaftan

Den gode Hyrdes kapell kl. 18. Musikandakt v. Orkanger musikkforening og kalls.kap. Sletthjell. Kollekt.

1.1 Nyttårsdag

Orkdal k. kl. 11. Høgmesse v. prost Rogstad. Offer til den norske sjømannsmisjon.

Moe k. kl. 11. Høgmesse v. res.kap. Aasen. Offer til Barnevernsakademiet.

Geitastrand k. kl. 11. Høgmesse v. kalls.kap. Sletthjell. Gjørme blandakor. Offer til Indremisjonsselskapet. Buss fra Husdalen.

7.1 Kristi openberrings dag

Orkdal k. kl. 11. Høgmesse v. prost Rogstad. Nattverd. Offer til menighetsarb.

Moe k. kl. 11. Høgmesse v. res.kap. Aasen. Nattverd. Offer til menighetsarb.

Orkanger k. kl. 11. Høgmesse v. kalls.kap. Sletthjell. Nattverd. Offer til menighetsarb.

14.1 Iste s. e. Kr. openb.

Orkanger k. kl. 11. Høgmesse v. kalls.kap. Sletthjell. Offer til nytt menighetshus.

Geitastrand k. kl. 11. Høgmesse v. prost Rogstad. Nattverd. Offer til barne- og ungdomsarb. Buss frå Råbygda.

21.1 2. s. e. Kristi openb.

Orkdal k. kl. 11. Høgmesse v. kalls.kap. Sletthjell. Offer til barne- og ungdomsarb.

Orkanger k. kl. 11. Høgmesse v. prost Rogstad. Offer til menighetsarb.

Hoston grendstuggu kl. 11. Gudst. møte v. res.kap. Aasen.

